

Za prof. MUDr. Jiřím Záhejským, DrSc.

Dne 3. prosince 2013 zemřel ve věku 83 let po dlouhé a těžké nemoci v kruhu své rodiny prof. MUDr. Jiří Záhejský, DrSc., po prof. Trýbovi a prof. Horáčkovi třetí přednosta Dermatovenerologické kliniky Lékařské fakulty Masarykovy univerzity ve Fakultní nemocnici u svaté Anny v Brně.

Odešla tak osobnost, která se významnou měrou podílela na rozvoji oboru v intencích pedagogických, klinických a vědeckých.

Prof. Záhejský se narodil 16. dubna 1930 do úřednické rodiny. Vystudoval gymnázium v Chotěboři a poté lékařskou fakultu – nejdříve v Hradci Králové, studium dokončil v Brně. Po promoci v roce 1955 uvažoval o otorinolaryngologii, realita života ho však přivedla na kožní oddělení v Pardubicích.

A tam jako mladý lékař u pacientky se záhadnou diagnózou diagnostikuje lepru, inu klinické oko.

V roce 1960 nastoupil jako sekundární lékař na brněnskou kožní kliniku a brzy na to započala jeho akademická dráha. Od počátku ho zajímá fyziologie kůže, tomu odpovídá zaměření jeho kandidátské dizertační práce z roku 1967 a posléze i jeho práce habilitační zaměřené na hydratační mechanismy kožního povrchu.

V roce 1975 je jmenován docentem a jeho doktorská práce z roku 1982 se věnuje tématu antiperspirace. V roce 1982 je jmenován profesorem a jako přednosta vede Dermatovenerologickou kliniku Lékařské fakulty Masarykovy univerzity FN u svaté Anny až do roku 1996.

Jeho odborný rozměr významně ovlivnilo působení na oddělení dětské dermatologie ve FDN v Brně, tedy působení pedagogické, ale i vědecké v laboratoři fyziologie kůže vedené docentem Rovenským. Zde, v dětské nemocnici, se stal předním odborníkem na problematiku dětské dermatologie. Zvláště studenty pediatrie byl ctěn a velmi oblíben jako vynikající pedagog. Zajišťoval výuku oboru na pediatrickém směru od roku 1971 do roku 1982 a poskytl studentům výborný studijní materiál v podobě svých skript.

Oblastí zájmu profesora Záhejského byla řada, např. diabetes a kůže, zde především význam pozdní enzymatické glykace keratinů a působení antioxidantů, dále nežádoucí účinky látek a faktorů zevního prostředí narušujících bariérové systémy kožní.

Prof. Záhejský si vždy uvědomoval význam venerologie v aspektech medicínských i společenských.

V roce 2006 vydává velmi ceněnou monografii „Zevní dermatologické terapie a kosmetika“, ale jeho vědecko-výzkumná práce nekončí. Jako osmdesátník se stává spoluautorem patentu na prostředek zevní léčby pomáhající obnově epidermální bariéry s využitím nanočástic. V prosinci roku 2012 o tomto systému přednáší na III. brněnském dermatologickém dnu Antonína Trýba. Přednáška je skvělá, všemi s obdivem a úctou přijata.

Byl členem českých, slovenských a evropských odborných společností, členství v České společnosti chemické dokládá šíři záběru u jeho aktivit zaměřených na zevní terapii i kosmetologii. Byl také čestným členem řady společností, včetně Polské dermatovenerologické společnosti, byl laureátem Zlaté medaile Masarykovy univerzity v Brně, zlaté medaile Lékařské společnosti J. E. Purkyně a Hynkovy medaile LF UK Bratislava. Ano, také jeho spolupráce se slovenskými kolegy byla významná a dá se říci, že stálá a přínosná, na Slovensku se těšil velkému uznání.

Mnoho práce, stálá aktivita, velká publikační šíře, osobnost české, slovenské a evropské dermatovenerologie.

Prof. Záhejský byl člověk s pozitivním přitakáním k životu, člověk oblíbený, s mnoha přáteli v kruzích odborných i uměleckých. Prof. Záhejský měl vydařený smysl pro humor, poezii i prózu. To mimo jiné dalo základ publikaci „Rozpustilé papulky v úsměvném vzpomínání“, zde vzpomíná na své přátele a kamarády a i na obor sám pohlíží veselým okem.

Půl roku bojoval s nemocí, byl si vědom její tíže a přesto do posledních dnů svého života jí čelil a někdy se jí i vysmíval. Pozoruhodný, silný a příkladný postoj.

Prof. Záhejský byl milujícím manželem, otcem, dědečkem i pradědečkem. Pravnuk má jméno Jiří, rod pokračuje, odkaz trvá – odborný a lidský.

Prof. MUDr. Vladimír Vašků, CSC.